

A Pán pokračujúc povedal: Komu teda pripodobním ľudí tohoto pokolenia, a čomu sú podobní? Podobní sú deťom, sediacim na námestí, ktoré privolávajú jedny druhým a hovoria:

Pískali sme vám, a netancovali ste; žalostne ako nad mŕtvym sme nariekali, a neplakali ste. Lebo prišiel Ján Krstiteľ nejediac chleba ani nepijúc vína, a hovoríte: Má démona. Prišiel Syn človeka jediac a pijúc, a hovoríte: Hľa, človek žráč a pijan vína, priateľ publikánov a hriešnikov. A tak je ospravedlnená múdrosť od všetkých svojich detí. (I ospravedlnená je múdrosť svojimi skutkami. Ev. preklad)

Lukáš 7:31-35

Ježiš pred touto pasážou, teda vo veršoch predtým, hovoril o svojom predchodcovi Jánovi Krstiteľovi. Vyzdvihoval kvality tohto pravého a verného Božieho služobníka, ktorý mal čoskoro zomrieť mučeníckou smrťou. Následne pokračuje v rozprávaní o ľuďoch tých čias, pridávajúc nám svoj názor na nich.

Vieme, že Ježiša často nasledovalo veľké množstvo ľudí, ktorí dychtivo túžili počuť Jeho

kázanie, ale najmä vidieť, ako koná zázraky. Za čo však Ježiš pokladal týchto ľudí? Čo si myslel o ich postojoch a správaní sa voči nemu a Jánovi Krstiteľovi? Nuž, Ježišovo prirovnanie vôbec nie je lichotivé. Prirovnáva ich k deťom, ktoré hrajú hru. Na začiatku chcú niektoré z nich hrať na svadbe, a tak jedno začne hrať na flaute očakávajúc, že ostatné deti, jeho kamaráti, budú tancovať. Ale tí povedia: „Nechceme hrať na svadbe.“ Potom malý hudobník začne hrať smútočnú, pohrebnú pieseň, ale ostatné deti opäť nechcú spolupracovať – odmietajú plakať.

Po celý ten čas hudobníci chceli ísť vlastnou cestou – a to tak, že chceli rozhodovať o tom, čo majú hrať ostatní. A pretože ich kamaráti odmietli byť do niečoho dotlačení, nahnevali sa a ostali sklamaní. V skutočnosti Ježiš hovorí, že súčasná generácia sa správa rovnako detinským spôsobom.

Pán Ježiš pokračuje vo vysvetľovaní významu svojho podobenstva. Prvý prišiel Ján Krstiteľ. Bol to jednoduchý, prostý človek, žijúci v púštnej oblasti. Vyhýbal sa akejkolvek ľudskej pohodlnosti a žil taký jednoduchý život, aký si len vieme predstaviť. Jeho stravou boli med a kobyľky častejšie než chlieb a nikdy sa nedotkol ani kvapky vína. Ako hodnotili Jána mnohí ľudia tej doby? Obviňovali ho, že je posadnutý démonom. Skutočnosť, že nesplnil ich očakávania a nebol ochotný zapadnúť do ich predstáv, bola pre ľudí ospravedlnením ich sťažností na neho a nakoniec aj dôvodom na odmietnutie jeho poslania. Určitý čas existoval veľký počet ľudí ochotných dať sa pokrstiť rukami Jána, ale keď videli, že od svojich nasledovníkov, učeníkov očakáva, že budú viesť sebazapierajúci a Boha uctievať život, už ho ďalej nechceli počúvať. Ľudia nemohli spochybniť jeho poslanie, a tak spochybnili jeho charakter hovoriac o ňom, že je posadnutý démonom. Takže hudobníci hrajúci na flautu boli s Jánom nespokojní, pretože nebol ochotný tancovať na ich veselú melódiu.

No keď prišiel Ježiš, jeho štýl života bol veľmi odlišný od toho Jánovho. Nemal žiadne zábrany stretávať sa s obvyčajnými ľuďmi, nepreferoval špeciálnu stravu a neizoloval sa od ostatných ľudí. Nie, Ježiš sa nebál normálne jesť, s mierou piť víno, obliekať sa ako ostatní a stretávať sa s obvyčajnými ľuďmi.

S príchodom Ježiša však hráči na flaute zmenili melódiu. Namiesto veselých piesní spustili pohrebný žalospev očakávajúc, že Ježiš bude extrémne striedmy v obliekaní, životnom štýle a úplne sa oddelí od hriešnikov. Inými slovami – chceli, aby sa správal tak, akoby bol na pohrebe. Ľudia voči nemu namietali a protestovali presne tak, ako proti Jánovi Krstiteľovi, ale z opačných dôvodov! Obviňovali Ježiša z nadmerného jedenia, pitia a z hriešneho spolčovania sa s ľuďmi so zlou povestou.

Z tohto vidíme, akí zvrátení boli tí ľudia. Ján aj Ježiš – obaja títo muži boli poslaní Bohom a obaja zohrali rozhodujúcu úlohu v Božom pláne spásy. Ján ako niekto, kto pripravoval cestu pre Ježiša a Ježiš ako ten, kto zaistil mužom a ženám cestu – spôsob, ako sa navrátiť k Bohu a byť spasení. Preto mali byť obaja ľuďmi prijatí a ctení za ich vernosť pri plnení úloh, ktoré Otec zveril každému z nich. No obaja neboli vítaní, pretože nespĺňali očakávania, ktoré na nich kládli ľudia. Stručne povedané, ľudia boli nestáli.

Vo verši 35 Ježiš dospeje k záveru: „I ospravedlnená je múdrosť svojimi skutkami“. Jedno slovo, jedna vlastnosť, ktorou by kritici Jána Krstiteľa a Ježiša nikdy neopísali, je slovo múdry. Ako sme videli, ľudia si mysleli, že Ján bol posadnutý démonom – a kto by opísal takého človeka ako múdreho? Ježiša zasa obviňovali, že je žráč a pijan a že sa stýka s ľuďmi s pochybnou povestou – a to určite nemožno považovať za múdre správanie. Ale aké povrchné boli tieto úsudky!

„Nie,“ hovorí Ježiš, „naše správanie a službu by ste mali hodnotiť na základe toho, aké účinky a vplyv má na ľudí.“ Tieto výsledky, resp. ovocie, nazýva „deťmi“ („A tak je ospravedlnená múdrosť od všetkých svojich detí.“)

Najprv premýšľajme nad Jánom Krstiteľom. Cieľom jeho služby bolo volať ľudí k pokániu – a stovky ľudí k nemu prišli, aby boli pokrstení – to naznačovalo, že boli jeho službou dotknutí, pokorení a chceli sa odvrátiť od svojich hriechov. Je duch pokory a pokánia dieťaťom resp. ovocím bláznovstva, alebo múdrosti? Určite múdrosti.

A čo sa týka Ježišovej služby? Jeho skvelá povaha, úžasné zázraky a slávne učenie nemôžu byť nikdy opísané ako hlúpe nezaujatou osobou bez predsudkov. Účinok jeho služby, ktorý menil a pretváral dokonca aj veľmi skazených ľudí, bol dostatočným dôkazom veľkej múdrosti Pána Ježiša Krista. Takže vidíme, že títo podryvači boli pri hodnotení Jána Krstiteľa a Ježiša detinskí, povrchní a úplne pomýlení.

A ako môžeme toto učenie aplikovať do našich dní? Nuž, Ján prišiel varovať ľudí, že sú pod Božím hnevom a že im hrozí odsúdenie a vrhnutie do pekla. Podobne, jednou z úloh pravých veriacich v dnešných dňoch je varovať ľudí z toho istého dôvodu: ak neučinia pokánie a

nevzdajú sa svojich hriechov, budú Bohom odmietnutí a zažijú večné muky pekla. Ak dnes povieť ľuďom niečo podobné, pravdepodobne odvetia, že ste blázon. Drahí čitatelia, keď by ste počuli takéto posolstvo, možno by ste aj vy ostali šokovaní a dotknutí, no posolstvo Jána je rovnako pravdivé, ako bolo vtedy, keď ho povedal prvýkrát. Odmietnutie činiť pokánia a neprijatie Spasiteľa vás presunie, prenesie do pekla. Čo bolo Ježišovým posolstvom? Boli to tieto slová: „Pokiaľ neuveríte vo mňa, zomriete vo svojich hriechoch.“ Nepredstavujte si, že záchranu a spasenie môžete dosiahnuť dobrými skutkami a dodržiavaním tradícií vašej cirkvi. Spasenie je bezplatný dar daný všetkým, ktorí svoju dôveru vkladajú v Krista a majú nádej jedine v ňom.

Drahí priatelia, nech ste ktokoľvek, neočakávajte odo mňa, že budem ohlasovať iné posolstvo ako posolstvo Jána a Ježiša. Ak to, čo hovorím, je rovnaké ako to, čo hlásal Ježiš a Ján (a môžete si to v evanjeliách overiť sami), tak odmietnuť to, čo hlásame, znamená odmietnuť jedinu šancu na spasenie. Nebuďte blázniví a povrchní, buďte múdri. Odvráťte sa od svojich hriechov, verte v Krista a dostanete večný život.